

16.	P	Marjeta, redovnica	Otoče	18.00	†† iz družin Grabljevec in Ramšak
17.	T	Ignacij Antiohijski	Kamna Gorica	18.00	† Andreja Zalokarja, obl.
18.	S	Luka, evangelist	Kamna Gorica	18.00	† župnika Martina Kočevarja, 30. dan
19.	Č	Pavel od Križa, duh.	Dobrava	18.00	† Antonijo Fajfar
20.	P	Vendelin, opat	Kamna Gorica	18.00	† Stanislavo Šlibar, 30. dan
21.	S	Uršula, devica, mučenka	Dobrava	17.00	† Slavko Razinger nabirka za misijone
22.	N	MISIJONSKA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00	† Marjetko Bajt nabirka za misijone
23.	P	Janez Kapistran, duh.	Otoče	18.00	† Milko Justin
24.	T	Anton M. Klaret, škof	Dobrava	18.00	†† Zderčeve
25.	S	Darinka, mučenka	Kamna Gorica	18.00	† Jaka Eržena, obl.
26.	Č	Lucijan, mučenec	Dobrava	18.00	† Milko Štibelj
27.	P	Sabina Avilska, muč.	Kamna Gorica	18.00	† Valentina Arha
28.	S	Simon in Juda Tadej, apostola	Dobrava	17.00	† Majo Kalteneka
29.	N	ŽEGNANJSKA NEDELJA	Kamna Gorica	8.00	za farane

VEROUK V ŽUPNIJAH KAMNA GORICA IN DOBRAVA Pred enim tednom smo z veroukom pričeli tudi v Kamni Gorici. S kateheti smo se dogovorili, da bomo uvedli nekaj sprememb: Verouk od 1.-3. razreda se bo odslej poučeval le v Kamni Gorici **ob petkih** ob 14h. Verouk od 4.-7. se bo poučeval na Dobravi **ob torkih** ob 16h prva in ob 17h druga skupina (katehistinja Eva). **Ob petkih** se bo poučeval v Kamni Gorici ob 15h (katehistinja Katja), **ob petkih** ob 16h bom sam imel verouk za birmance, mi bosta pa občasno pri tem pomagali tudi katehistinji. **Prispevek za katehezo in ogrevanje na družino bo znašal 30 €.**

Izdali župniji Kamna Gorica in Dobrava Telefon: 041 614 964
Odgovarja: Marko Avsenik, župnik. El. naslov: marko.avszenik@rkc.si

ŽUPNIJSKI LIST KAMNE GORICE IN DOBRAVE

Letnik 1. Št. 2. (od 15. 10. do 29. 10. 2023)

MISIJONSKA NEDELJA IN MISIJONSKI MESEC

Že od leta 2019 obhajamo mesec oktober kot misijonski mesec, cel mesec je nekakšen praznik misijonov, praznik oznanjevanja in pričevanja. Papež Frančišek to vedno znova poudarja: celotna Cerkev je v svojem bistvu misijonska, vsi smo poklicani, da oznanjamo in s svojim življenjem pričujemo svojo vero. Jezus v evangeliju naroča: »Pojdite in naredite vse narode za moje učence« (Mt 28, 19). Povabljeni smo, da **v mesecu oktobru poživimo svojo misijonsko zavest in stopimo kot pričevalci Božje ljubezni v svet okrog sebe, saj je v marsičem tudi Slovenija misijonska dežela.**

Za letošnjo poslanico ob svetovnem dnevu misijonov, ki ga bomo obhajali na misijonsko nedeljo 22. oktobra, je papež izbral geslo: »**Goreča srca, noge na poti**«, ki spominja na odlomek srečanja učencev v Emavsu z Jezusom. Vsak misijonar in tudi vsak kristjan je poklican, da odpre svoje srce, da se razvname ob Jezusovi besedi in nato aktivno vstopi v življenje kot pričevalec Božjega kraljestva. Osrednje slovesno

praznovanje misijonske nedelje bo letos v Dornberku. Ob 15h bo tam v cerkvi molitvena ura, ob 16h pa bo slovesno somaševanje vodil koprski škof msgr. Jurij Bizjak. Praznovanje bo letos posvečeno tamkajšnjemu rojaku misijonarju Ernestu Saksidi, ki je v Braziliji ustanovil veliko Don Boskovo mesto otrok. Letos obhajamo deseto obletnico njegove smrti.

Z nabirko za misijone bomo tudi v naši župniji podprli katoliške misijone po svetu. Razdelitev pomoči ob misijonski nedelji koordinira Papeška misijonska družba za širjenje vere. V Sloveniji smo lani zbrali 275.123,85 evrov in s temi darovi pomagali pri cerkvenih projektih v Maliju in Mavretaniji. **Tudi letos Vas skupaj z narodnim ravnateljem za misijone g. Matjažem Križnarjem spodbujam k velikodušnosti.** Obenem se Vam skupaj z njim in z misijonskim središčem v Sloveniji zahvaljujem, da čutite z misijoni. Brez Vašega dolgoletnega navdušenja in gorečnosti, molitev in darov za misijone bi naši misijonarji ostali brez zaledja in zaslonbe pri svojem delu. **Naj Vam Bog poplača za ves trud in naj obilno blagoslovi vaše misijonsko poslanstvo.**

RAZMIŠLJANJE OB 28. NEDELJI MED LETOM

Evangelij današnje nedelje nam govori o povabljenih na gostijo, ki gostije niso bili vredni. Kdo izmed nas lahko reče, da je vreden gostije, pri kateri se daruje Jezus Kristus sam za odrešenje vseh ljudi? Z svatovskim oblačilom ali brez, nikakor se Bogu ne moremo približati, če nas On sam ne povabi. Ko pa nas povabi, moramo biti pripravljeni, zares pripravljeni. In da bi se na gostijo, ki se bo zgodila ob koncu časov in se na nek način zgodi pri vsaki sveti maši, mogli zares pripraviti, še enkrat prisluhnimo božji besedi. Najprej prvemu berilu.

V tem odlomku zvemo, da bo gostijo pripravljala Gospod nad vojskami, torej res mogočen Gospod. Pripravil jo bo na Sionski gori, torej v Jeruzalemu v Sveti deželi. Pripravil jo bo vsem ljudstvom, ne le Izraelcem. Že starozavezni prerok Izaija je v to prepričan, zato mu tudi pravijo starozavezni evangelist. Na gostiji se bo jedlo izborna jedila, najboljša izborna jedila, pilo se bo vino, prečiščeno žlahtno vino. Torej deležni bomo najboljšega od najboljšega. Kaj bi to lahko bilo, starozavezni pisatelj ne pove. Nadaljuje pa, da bo ta Gospod uničil zagrinjalo, ki zagrinja vsa ljudstva in pokrivalo, s katerim so pokrita vsa ljudstva, uničil bo smrt za vedno. Glavni namen gostije torej ni, da bi jedli in pili, pa čeprav nam je mogočni Gospod gostijo pripravil, ampak, da bo tako obrisal solze z vseh obrazov in z vse zemlje odpravil sramoto svojega ljudstva. Čemu je to ljudstvo osramočeno? Ali zato, ker je izvoljeno, pa se tega ne zaveda. Tistega dne se bodo zavedli, tisti dan porečejo: Glejte, to je naš Bog! Čakali smo ga, da nas reši. To je Gospod, ki smo vanj upali. Radujmo in veselimo se, da nas je rešil, kajti Gospodova roka bo počivala na tej gori... Odlomek se zaključuje v smislu, da si Gospod želi počitka. Ko je ustvarjal, je šesti dan ustvaril človeka. A človek se ni zadovoljil z Bogom Stvarnikom, želel si je več..., zato si Bog ni mogel zares odpočiti. Prerok Izaija napoveduje čas, kdaj si bo Bog mogel zares odpočiti, to bo takrat, ko se bo vršila gostija z najboljšimi jedili in s prečiščenim žlahtnim vinom. A točnega datuma ne napove...

V evangeliju

Jezus spregovori velikim duhovnikom in starešinam ljudstva v priliki o veliki gostiji.

Vsi ti bi morali biti pozorni na starozaveznega preroka Izaija, ob Jezusovih blestečih čudežih, ki jih je delal v Jeruzalemu, bi se morali vprašati, kdo je On, ki zmore to

početi. Ko je najprej očistil tempelj in izgnal vse, ki so v templju prodajali in kupovali, je ozdravil slepe in hrome, ki so se mu približali. Potem je iz ust otrok zaslišal vzklike: »Hozana Davidovemu Sinu.«... in poučil velike duhovnike in pismouke: »Ali niste nikdar brali: iz ust otročičev in dojenčkov si sebi pripravil hvalo«. Grajal je neverne voditelje ljudstva, da se še cestninarji in vlačuge bolj kesajo svojih grehov kakor oni.

In potem odlomek, ki smo ga slišali prejšnjo nedeljo o kamnu, ki je postal vogelni kamen. Kdor bo padel na ta kamen, se bo razbil in na kogar bo padel ta kamen, ga bo zmečkal. Voditelji so ga hoteli prijeti, pa so se zbalii ljudstva, ki ga je imelo za preroka. In takrat je povedal priliko o veliki gostiji: Vse je pripravljeno, voli, pitana žival je zaklana, pridite na svatbo... Kralj v evangeliju je Bog Oče. Za svojega Sina pripravljaja svatbo. Na to gostijo so povabljena vsa ljudstva, ne le Izrael. Žalna tančica, ki je zagrinjala pogane, je odstranjena, celo vsak vzrok žalovanja in smrt sta minila... A Sin se ne bo veselil na poroki, pač pa se bo daroval za svojo nevesto, Cerkev. V evharistiji bo dovršil svatbeno združitvev.

Bog Oče je v evharističnem slavlju darovalec: Moja gostija je pripravljena«, da razglasiti, pridite na svatbo. V veliki molitvi se Cerkev zahvaljuje Očetu za njegov največji in najbogatejši dar, za Sina kot kruh in vino. Zahvala pride od Cerkve, ki prav po tej gostiji postane nevesta. Ko uživamo Kristusovo telo, postajamo njegova nevesta. Oče je dal od svojega zadnje in najboljše, več kot tega nima, zato tisti, ki zaničuje to najdragocenejšo, ne more ničesar več pričakovati. Sodi si sam, zapade v pogubo...

Obliki, s katerima se zaničuje povabilo, sta zavrnitev klica in nečastna udeležba. Nekateri so ravnodušni, ne zmenijo se za milost, ki jim je bila ponujena, zanje so zemeljski opravki nujnejši... Bog, ki je s človekom sklenil zavezo milosti, ne more spregledati takega zaničevanja svoje ponudbe. Kakor je v stari zavezi prerok Jeremija moral napovedati konec Jeruzalema, tako tukaj evangelist napove dokončen padeč svetega mesta: Rimljani ga bodo spravili v ruševine in pepel... Druga oblika nevrednosti pa je, v nasprotju z ravnodušnostjo povabljenih povsem drugačna. Ravnodušnost moža, ki na slavje, k evharistiji, pride, kot bi stopil v točilnico. Zakaj bi se trudil s slovesnim oblačenjem, kralj naj bo vesel, da sploh pridem, da sem sploh še tako navajen, da se potrudim iz klopi in vtaknem v usta košček kruha. Poklican je na odgovornost: Ali imaš vsaj malo pojma, da se udeležuješ največjega praznika kralja sveta, najbolj dragocene jedi, ki jo lahko ponudi? »Na to mož ni znal odgovoriti.« Mogoče bo šele potem, ko ga bodo vrgli ven, spoznal, kaj je zamudil s svojo neotesanostjo.

Bratje in sestre, od Boga smo brezmejno obdarovani. Jezus nas vabi h gostiji, pri kateri se on sam daruje. Ne smemo biti skopi in preračunljivi... Sveti Pavel se v drugem berilu veseli, da je njegovo občestvo to razumelo. Ne veseli se toliko darov, ki jih je prejel, temveč tega, da se je občestvo naučilo darovati. V podarjenem, ki ga je podaril kralj, se dopolnjuje ves smisel evharistije. Gotovo se Bogu nikdar ne moremo dovolj zahvaliti za njegove darove, toda najlepša zahvala, ki mu pripravi največje veselje, je v tem, da sprejmemo nekaj njegovega duha vdanosti; da ga razumemo in tudi sami udejanjamo.

Kot Marija, ki se ji priporočamo v tem mesecu rožnega venca, bomo skupaj z njo mogli delati velike reči. Še vas vabim, da se nam pridružite pri molitvi vsak dan.